

[Økonomiministeren]

ligesom hr. Alfred Hansen havde overset, at når Norge i disse år har haft et betydeligt balanceunderskud, er det, fordi man har investeret enorme beløb i olieudvinding i Nordsøen, og at den kapital, der er investeret deri, for hovedpartens vedkommende er tilført af de firmaer, som har opbygget udvindingen i Nordsøen. Norge ser jo også frem til at få stadig stigende olieindtægter. Derfor er sammenligningsgrundlaget forkert.

Når hr. Alfred Hansen drager Frankrig ind i billedet som et eksempel på et land, der har en lav rente, kan jeg modsat sige, at Frankrig har til gengæld ikke nær de finansieringsproblemer og betalingsbalanceproblemer, som Danmark har. De er i forhold til Danmarks af en helt anden størrelsesorden. Jeg lagde selvfølgelig mærke til, at hr. Alfred Hansen ikke nævnte Vesttyskland, for det var alt for enkelt for mig at argumentere for, hvorfor Vesttyskland havde en anden situation end Danmark. Men hvis man vil føre en økonomisk debat, bør man i hvert fald efter min opfattelse føre den med argumenter, der er sagligt rigtige og sagligt forsvarlige, for ellers får debatten et lidt diffust forløb, uden at man når frem til de argumenter og de forudsætninger, som i og for sig er de centrale i en sådan debat.

Jeg har ikke tænkt mig her at gå ind i en debat om, hvorvidt det er lønniveauets højde eller renteniveauets højde, der er afgørende for de vanskeligheder, som vi står med rent økonomisk, men kun sige, at begge faktorer har vel hver for sig en vis indflydelse på dem. Begge faktorer har en vis indflydelse på, om vores konkurrenceevne er tilstrækkelig i forhold til andre landes, om vi kan få en tilstrækkelig stor produktion, en tilstrækkelig stor beskæftigelse. Men det, jeg gerne vil sige, og som jeg i og for sig mener er noget centralt og noget væsentligt i den situation, som vi står i, er, at vi må konstatere, at det danske forbrug generelt set er større, end produktionsmulighederne giver baggrund for, og at vi derfor gennem en årrække har lånt os til et større forbrug end den produktion, vi har, kunne dække ind. Det er en ganske enkel kendsgerning, og det betyder ganske enkelt, at hvis vi skal løse de økonomiske problemer, vi står med, er det ikke en diskussion om, hvorvidt det er lønmodtagerne, eller det er de selvstændige erhvervsdrivende, der har et for stort forbrug, for vi kan altid skyl-

de hinanden for, at det er den anden, der er årsag til situationen, men så er det ganske enkelt et spørgsmål om, at den danske befolkning som helhed forstår nødvendigheden af, at vi begrænser mulighederne for stadig væk at forøge vort forbrug i den kommende tid og tager tilstrækkeligt hensyn til de betalingsbalanceproblemer, vi står med, og også til de omkostningsproblemer, der stadig væk vil være, hvis vi tillader os stigninger i omkostningsudviklingen gennem et større forbrug, end produktionen kan dække ind. Et andet vigtigt led i hele udviklingen, hvis vi skal løse vores situation, er nemlig, at vi er i stand til at begrænse omkostningerne til det mindst mulige, og at det fald i omkostningerne, vi har kunnet konstatere i det sidste års tid, kan fortsætte, for de samme bestræbelser udfoldes i stor udstrækning i en række lande, som vi skal konkurrere eller samhandle med. Derfor er vor situation i virkeligheden den, at det er ikke nok alene at se på, om vi kan bringe de danske omkostninger ned, men vi må også beskæftige os med: i hvilket omfang holder de andre lande deres omkostninger i ave?

Det er også en af de målsætninger, som ligger i regeringens erklæring og i statsministerens åbningstale, at vi ønsker en fortsat nedsættelse af omkostningsudviklingen her i landet. Jeg vil gerne understrege, at jeg mener, det er noget meget væsentligt af hensyn til erhvervslivets omkostninger selvfølgelig, men også af hensyn til den sociale balance her i landet. For hvem har størst gevns af, at vi ikke har inflation her i landet? Det har dem med de mindre indtægter, og derfor ligger der i og for sig i denne holdning fra regeringens side ikke alene en omkostnings- og konkurrencemæssig vurdering, men også en socialpolitisk vurdering, som hele det danske samfund til syvende og sidst vil kunne få gevns af.

Derfor er spørgsmålet: Vil de politiske partier være med til sammen med regeringen at løse problemerne i dansk økonomi ud fra de forudsætninger, som jeg her har nævnt? Så vil vi nemlig også kunne løse vore renteproblemer, for forudsætningen for, at vi kan blive frit stillet, som det har været nævnt fra forskellige ordføreres side, i rentepolitikken, er, at vi får bragt det løbende betalingsbalanceunderskud ud af verden. Det er den første forudsætning, for med en privat gældsætning